

Aç Gözünü Gönlünü

– Ahmet Öztürk · 18 Nisan 2012

Vaziyeti ücra iklimlerde
Namusuyla çizdiğini sanan,
Alçak ve namussuzlarla bir kaderimiz.
O ne diyorsa sana da batar ucu!
Diken değil ki bu söküp atasın,
Yara değil ki bu iyileşsin.
Karnı yarılıp çocuğu çalınmış ana gibi
Ölüme terkedilmiş ana gibi
Bir dere gibi akıyor acılar.
Yok ki kolu boşalsın mavi denizlere!
Kanalizasyonlar taşı, dayanamadı
Pis kanınız salınıyor sokaklarda.
Ağlıyor kara perçemli gencecik kızlar
Yaşlarını görmüyor musun?
Dürtüyor mu seni martılar?
Sofrandaki ekmek tükürüyor mu yüzüne!
Kaf dağından sesim çarpıyor yüreğine
İşitmiyor mu kulakların hala!
Kaçma kendinden, kaçma geçmişinden
Ceddine dön bir bak!
Git! Parsel parsel topraklarındaki
Tarihin suyunu çekmiş mezarlara bak!
Aç gözünü! Aç gönlünü!
Dermanına kurşun sıkma.
Kanma, kana susamış sırtlanlara!
Tütsülenmiş, korkusu geliyor burnuma.
Dağların deliklerini, ay karanlığını sur sanma.
Yalvarmaksa yalvarayım sana;
Gözün kadar kör kurşunla
Ağlatma anaları, bir daha ağlatma...